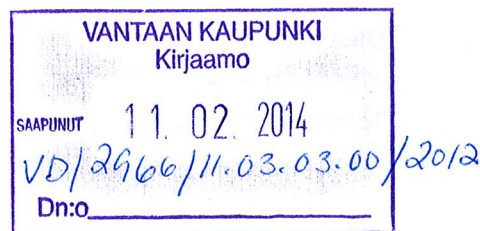

VANTAAN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖLAUTAKUNTA / (VAASAN HALLINTO-OIKEUS)**VASTINE VALITUKSEEN (DNRO.YM/2966/11.03.03.00/2012)****RATKAISU, JOSTA ON VALITETTU**

Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan 30.10.2013 antama päätös § 13

VASTINEEN ANTAJA

Markku Koskimäki, Särkitie 2b kiinteistön omistaja

VASTINE

Valitus on hylättävä perusteettomana ja ympäristölautakunnan päätös on pidettävä voimassa.

PERUSTELUT**Aluksi**

Olen antanut aiemmin neljä selvitystä tässä asiassa, eikä asiat ole näiden selvitysten jälkeen muuttuneet. Vaalistot ovat kuitenkin hallinto-oikeudelle osoittamassaan valituksessa esittäneet useita minua koskevia totuuden vastaisia väitteitä sekä sekoittaneet asioita, jonka vuoksi joudun antamaan myös tämän vastineen, koskien omaa menettelyäni ja näkemystäni asiassa.

Tarkoitukseni on tässä vastineessa oikaista asian ratkaisun kannalta mielestäni keskeisiä totuuden vastaisia väitteitä, koostaa aiemmissa selvityksissäni kertamani keskeiset tosiseikat yhdeksi kokonaisuudeksi sekä tarkentaa niitä joiltain osin.

Olen jäsennellyt Vaaliston minua koskevat väitteet kolmeen aihealueeseen:

- 1) Särkitie 2b katuojan putkitus ja täyttö
- 2) Särkitie 4 a (Vaaliston) salaojan purkuputki
- 3) Särkitie 2b/4a rajaoja ja muu ojasto.

1) Särkitie 2 b katuojat, putkitus ja täyttö

Olen ostanut Särkitie 2 b tontin Vantaan kaupungilta vuonna 2005 ja aloittanut tontilla omakotitalon rakentamisen keväällä 2006. Tontti oli alava ja Särkitien puoleiselta osalta osittain veden peitossa. Tontin noston/täytön myötä tonttini ja Särkitien väliin jäi syvä (arvioni mukaan 160 cm) täyttämätön kuilu, joka olisi ollut rakenteilla olevassa asuinympäristössä vaarallinen (liite 1).

Joulukuussa 2006 talooni tehdyn muuttotarkastuksen yhteydessä, rakennustarkastaja Matti Lehtinen kiinnitti vaaraa aiheuttavaan korkeuseroon huomiota ja kehotti olemaan yhteydessä katuosastoon tontin ja tien välisen alueen täytöstä.

Katuosastolla asian käsittely ohjattiin kyseisestä tiestä vastanneelle viran/toimenhaltija Ilkka Varikselle. Varis hyväksyi täytön osaltaan, mutta edellytti ojassa olleen sadevesiviemärin vuoksi myös Vantaan veden lupaa ja, että toteutan Vantaan veden vaatimat toimenpiteet ennen täyttöä. Vantaan kaupungin hulevesiviemärit olivat tuolloin Vantaan veden ylläpidossa.

Oja putkitettiin Vantaan veden edellyttämällä ja liitteistä (1 ja 2, s.1) ilmenevällä tavalla ja paikalla suoritettiin myös Vantaan veden katselmus 7.5.2007 (liite 3). Ojan täyttö suoritettiin muutamia päiviä katselmuksen jälkeen.

Olin informoinut myös Tomi Vaalisto etukäteen katuojan täytöstä, eikä hänellä ollut tuolloin toiveita tai huomautettavaa asiassa. Vaalisto aloitti ojan täyttöön kohdistuvat valitusprosessinsa vasta useita vuosia täytön jälkeen.

Vantaan kaupungin katuosaston kunnossapitopäällikkö Jorma Ranta on käsitellyt Tomi Vaaliston tekemän reklamaation ojan täytöstä tammikuussa 2012 ja todennut, ettei kadunpitäjällä ole suoritetusta täytöstä huomautettavaa (liite 4).

Katuojan täyttöasiaa on Vaaliston valituksesta käsitelty myös Vantaan kaupungin kuntatekniikan keskuksen, katutekniikan osastolla. Katutekniikka on tehnyt asiasta myös oman päätöksensä 30.8.2013 (liitteenä 5).

Katutekniikan päätöksessä todetaan, että Särkitie 2 b kohdalla sijaitsee kiinteistön ja katualueen rajalle rakennettu putki 315 M, joka johtaa vettä kiinteistöjen Särkitie 4 a ja Särkitie 2 b välisestä rajaojasta. Katutekniikan kanta oli, että putken sijoittaminen ja hyväksyminen on tehty Vantaan kaupungin käytäntöjen mukaisesti ja että putki on asennettu asianmukaiseen korkeusasemaan eikä siitä ole huomautettavaa.

Olen siis suorittanut putkituksen ja täytön Vantaan kaupungin eri tahojen ohjeistusten ja määräysten mukaisesti, täyttöalue on toimestani maisemoitu ja energia- ja puhelinlaitokset/yhtiöt ovat perustaneet omat, koko aluetta palvelevat, sähkö- ja puhelinkeskuskaappinsa täytön päälle (liite 6). (Ympäristökeskuksen tarkastusmuistiossa (28.6.2013) on mainittu tulkinnanvaraisesti, että kyse olisi Särkitie 2b sähkökaapeista.) Kyse ei siis ole minun sähkökaapeistani.

2) Särkitie 4 a:n (Vaaliston) salaojan purkuputki

Sijainti

Vaaliston salaojan purkuputken sijainnista näyttäisi tällä hetkellä olevan yksimielisyys. Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan kokouspöytäkirjan (30.10.2013) sivun 29 mukaan Vaalisto on vahvistanut antamani selvityksen salaojan purkuputken paikannustoimitukseen liittyvistä havainnoista. (liite 7)

Tämän mukaisesti purkuputki kulkee Vaaliston puolelta rajaojamme ali (n. -70 cm rajaojan pohjasta) minun maa-alueelleni kohdasta, joka on suorittamani mittauksen mukaan 480 cm tonttini koillisrajakivestä. Edelleen putki etenee minun maallani rajan alituskohdasta mitattuna hieman alle kuuden metrin matkan (580 cm) suunnilleen kaakkoa / etelä-kaakkoa kohti. Putken viimeinen paikannus oli minun tonttini nurmialueella yli kahden metrin syvyydessä (220 cm).

Väitetty jatkoputkitus

Vaalistot ovat hallinto-oikeudelle tekemässään valituksessa kertoneet totuuden vastaisesti, että minä olisin rakentanut heidän salaojan purkuputkeensa jatkoputkituksen, jolla se olisi johdettu tontilleni.

Tähän totuuden vastaisuuteen on vedottu useammassa valituskirjelmän kohdassa. Vaalisto on perustellut tätä väittämäänsä 27.8.2013 antamassani selvityksessä olleella lauseella, jota Vaaliston valituksessa on lainattu harhaanjohtavasti vain osittain (antamani selvitys liitteenä 7).

Kokonaisuudessaan selvityksessäni ollut lause kuuluu: "Kuten olen aiemmissakin selvityksissäni epäillyt, putki on aikanaan ohjattu nykyisin minun omistamalleni tontille, eikä tontillani ole siihen liittyvää rasitevelvollisuutta."

Minä siis en ole Vaaliston salaojaputkea jatkanut, kytkenyt mihinkään muuhun putkeen tai edes nähnyt sitä koskaan. Aiemmat päätelmäni salaojaputken purkupään paikasta perustuivat Vaaliston omiin kertomuksiin aikana, jolloin meillä oli vielä keskusteluyhteys sekä hänen lausumiinsa ympäristökeskuksen 5.6.2013 suorittamassa katselmuksessa. Lisäksi tonttini alkuperäisistä maastomuodoista ja jyrkävistä puustosta, jonka alta sitä ei olisi voitu johtaa, saattoi tehdä myös samansuuntaisia päätelmiä.

Vaalisto antaa hallinto-oikeudelle tekemässään valituksessa ymmärtää, että hänen salaojan purkuputki olisi alkujaan päättynyt rajallemme (Särkitie 2b/4a).

Rajaojamme on kuitenkin kaivettu vasta vuonna 2006 ja Vaaliston talo, salaojineen on rakennettu jo 1990 luvulla. Koska Vaaliston salaojan purkuputki on paikannuksen mukaan vielä kaivauttamamme rajaojan pohjaakin selvästi matalammalla (-70 cm), on ristiriitaista, että se olisi alkujaankaan voinut päättyä rajalle ja siis umpimaahan.

Vaalisto on myös itse kertonut ensimmäisessä valituksessaan Vantaan kaupungin kaupunkisuunnittelulautakunnalle 4.4.2012, että Särkitien katuojan pohjalle vuonna 1998 tuotu sadevesiviemärin liittymä olisi ollut noin kymmenen metrin etäisyydellä hänen salaojansa päästä (liite 8).

Suora lainaus Vaaliston kyseisestä valituksesta: "Kunnallistekniikka rakennettiin 1998, jolloin salaojamme jätettiin ennalleen, koska Särkitien katuojan pohjalle tuotiin kaikkien matalimmalla kohdalla sadevesiviemärin liittymä noin kymmenen metrin päässä salaojamme päästä."

Kyseinen sadevesiliittymä on kartan mukaan noin 25 metrin päässä minun ja Vaaliston rajasta. Näin ollen hänen salaojaputkensa ei ole, hänen omienkaan selvitysten mukaan, voinut alun perinkään päättyä rajalle, vaan on 16.8.2013 suoritettuna paikannuksen mukaisesti ohjattu tonttini läpi kohti sadevesiviemärin päätä (liite 9).

Vaalisto on sekoittanut asioita myös hallinto-oikeudelle lähettämänsä valituksen liitteessä 5. Hän on liitteessä olevaan valokuvaan merkinnyt salaojansa purkuputken pään. Todellisuudessa kyseessä on kivi.

Lisäksi kuvaan on virheellisesti merkitty rajaojamme paikka viiden metrin etäisyydelle rajastamme. Todellisuudessa rajojamme on kaivettu rajallemme, joka on, liitteenä olevan rakennusvalvonnan toimenpideilmoituksen mukaisesti, metrin etäisyydellä Vaaliston sinisestä vajasta (liite 10).

Valituksessa olleen kuvan epäselvyyden vuoksi olen liittänyt tähän vastineeseen asiasta selkeämmän kuvan (liite 11) ja korjannut siihen Vaaliston virheellisiä väittämiä. Lisäksi liitin oheen myös toisen kuvan, joka selventää asiaa lisää (liite 12).

Paikassa, jossa Vaaliston salaojan purkuputki maaperälläni kulkee, ei ole perusmaata missään vaiheessa poistettu, mutta perusmaan päälle on tehty täyttöjä. Myös tätä on havainnollistettu mainituissa valokuvaliitteissä (liitteet 11 ja 12).

3) Särkitie 2 b ojasto ja 2b/4a rajaoja

Särkitie 2b alkuperäinen oja

Ostaessani Särkitie 2b tontin vuonna 2005, tonttiani halkoi viistosti oja, joka muistikuvieni ja valokuva-aineistoni mukaan, alkoi läheltä minun (Särkitie 2b) ja Vaaliston (Särkitie 4a) rajaa, noin 10-15 metriä tonttini (Särkitie 2b) luode-rajapyykistä ja päättyi lähelle Särkitietä (liitteet 14 ja 15). Ojan tarkoitus lienee ollut alueen kuivatus. Tähän ojaan ei liittynyt muuta ojastoa, vaan kyse oli noin 25-30 metriä pitkstä yksittäisestä ojanpätkästä. Tontillani ei ollut rasietta ko. ojalle.

Vaalisto on toimittanut oman piirroksensa kyseisen ojan kulusta/linjauksesta ympäristökeskukseen 11.5.2012, mutta se ei vastaa minun käsitystäni ojan kulusta. Olen lausunut Vaaliston esittämästä ojalinjauksesta eriävän mielipiteeni myös jo ympäristökeskuksen katselmuksessa 5.6.2013 sekä

5.8.2013 ympäristökeskukselle antamassani selvityksessä. Vaalisto on toimittanut ympäristökeskukseen myös toisen kuvauksensa alkuperäisen ojan kulusta ympäristötarkastaja Mari Vesalle 16.10.2012 lähettämässään sähköpostissa. Tämä kuvaus poikkeaa täysin taas hänen 11.5.2012 toimittamastaan kuvauksesta. Kumpikaan kuvaus ei siis vastaa minun käsitystäni ja liitteenä 14 olevaa kuvastani alkuperäisen ojan kulusta tontillani.

Särkitie 2b ja 4a rajaojaan liitetty ojasto

Nykyinen rajaojamme (Särkitie 2b / 4a) kaivettiin vuonna 2006 minun ja Vaaliston yhteisestä sopimuksesta.

Samassa yhteydessä Vaalisto kaivautti rajaojan tonttinsa (Särkitie 4a) ja kaupungin omistaman tontin (Siikatie 2a) välille, jolla rajaojaamme (Särkitie 2 b/4 a) yhdistyi Ahvenkujan suunnasta tuleva ojasto.

Kaupungin tontin (Siikatie 2a) ja Vaaliston tontin (Särkitie 4a) välisen, noin kymmenen metriä pitkän, osuuden kaivauttamiseen minä en osallistunut millään tavalla, kuten olen kahdessa aiemmassa selvityksessäni todennut. Minulta ei ole myöskään kysytty lupaa ko. ojaoston johtamiseen rajaojaamme, mutta olen kyllä ollut tietoinen Vaaliston aikeesta ko. ojan kaivamiseen. En tosin tiedä, olisiko lupaani edes pitänyt kysyä.

Koska Vaalisto on valituksessaan sotkenut asioita myös siltä osin, minkä ojaosuuden kaivamiseen olen aiemmissa selvityksissäni kertonut osallistuneeni ja mihin en, olen laatinut asiasta selventävän karttapohjalitteen (liite 16).

Särkitie 2b ja 4a rajaoja

Nykyinen rajaoja (Särkitie 2b / Särkitie 4a) siis kaivettiin vuonna 2006 (26.3.2006) minun ja Vaaliston yhteisestä sopimuksesta 27.3.2006. Minun käsitys ojan tarkoituksesta oli tonttini pintavesien valumisen estäminen Vaaliston puolelle ja päinvastoin.

Ojan kaivoi maansiirtoyritys Haapaniemi ja kustannukset tältä kaivuusuudelta maksettiin puoliksi minun ja Vaaliston kesken. Urakoitsijaa ei, käsitykseni mukaan, Vaalistonkaan taholta työn jäljestä reklamoitu. Molemmat tilaajat siis hyväksyivät ojankaivuun lopputuloksen.

Vaalisto on sittemmin esittänyt totuuden vastaisia väitteitä, että olisin täyttänyt yhdessä kaivattamaamme rajaojaa (Särkitie 2b/4a). Väitteitä on esitetty kirjallisesti Vantaan kaupungin ympäristötarkastajalle, suullisesti 5.6.2013 pidetyssä katselmuksessa sekä nyt hallinto-oikeuteen toimitetussa valituksessa.

Ensimmäinen väite siitä, että minä olisin täyttänyt minun (Särkitie 2b) ja Vaaliston (Särkitie 4a) välistä rajaojaa on esitetty ympäristötarkastaja Mari Vesalle lähetetyssä sähköpostissa 11.5.2012. Tomi Vaalisto on kyseisessä sähköpostissa kirjoittanut: "Särkitie 2Bn omistaja on täytellyt rajaojaammekin jonkin verran ja asetellut sinne aidan tukensa." (Liite 17).

Pyysin 5.6.2013 olleessa ympäristöviranomaisen katselmuksessa, Tomi Vaalisto osoittamaan, mistä kohtaa olisin ojaa täyttänyt. Tällöin hän ensin kyseenalaisti esittäneensä tällaista väitettä. Väitteen esittäminen kuitenkin vahvistettiin myös ympäristötarkastaja Päivi Jäntti-Hasan toimesta, jolloin Vaalisto ilmaisi tarkoittaneen tällä väitteellä aidan tukirakenteiden asettamista ojaan. Muunlaista täyttöä hän ei tässä vaiheessa osoittanut.

Sen sijaan saman katselmuksen loppuvaiheessa hän väitti, että olisin täyttänyt ojaa ojan loppupäästä.

Seuraavana päivänä, eli 6.6.2013, ympäristökeskukseen lähetetyssä sähköpostissa (liitteenä 18) hän on taas väittänyt, että katuojan sekä Särkitie 2 b:n pihan täytön yhteydessä rajaojan kaato olisi muuttunut nousevaksi.

Hallinto-oikeudelle tekemässään valituksessa (sivulla 2) Vaalisto väittää, että olisin madaltanut rajaojaamme (Särkitie 2b/4a) siten, että heidän salaojaputken pää olisi jäänyt tämän seurauksena maan alle. Tämä viimeinen väite tarkoittaisi jo hyvin massiivista, jopa noin 70 cm:n syvyistä täyttöä ja eroa aiemmista väitteistä huomattavasti.

Vaaliston väitteet ko. rajaojan täyttämisestä ovat totuuden vastaisia ja keskenään myös ristiriitaisia. En ole ojan pohjaa täyttänyt, eikä se ole täyttynyt tontin tai katuojan täytön yhteydessä. Ojan pohjaprofiili on sama, kuin se oli alkuperäisen yhteistyössä toteuttamamme kaivuun jälkeen.

Vaalisto on kertonut hallinto-oikeuden valituksessa myös, että rajaojan pohjalle on rakennettu aidan tukirakennelmia ja ojan lailliselle piennaralueelle on istutettu kasveja. Nämä aidan tukitolpat ja istutukset ovat omalla puolellani ja ojan pientareella, eivätkä ne millään tavalla estä veden kulkua ojassa, kuten liitteenä 13 olevasta valokuvastakin on nähtävissä. Ojan piennaralue ulottuu joissakin kohdissa puolellani jopa noin 2,5 metrin etäisyydelle rajasta ja katson säilyttäneeni täyden vallintaoikeuden omalla tontillani olevaan piennaralueeseen.

Vaalisto on esittänyt rajaojasta myös itse tekemänsä vaaituspöytäkirjan. Ojan korkeuseroihin ja pöytäkirjan totuudenmukaisuuteen en osaa ottaa eksaktia kantaa. Yhdyn kuitenkin Vantaan kaupungin ympäristökeskuksen tarkastusmuistion (28.6.2013) sivulla 3 kirjattuihin lausumiin: "Vaalisto kertoi, että ojassa on vettä keväällä sulamisvesiaikaan lyhyen jakson ajan sekä rankkasateella." sekä ko. viranomaisen arvioon "Muutoin tämän ojaosuuden kaadot olivat silmämääräisesti arvioiden riittävät." (liite 2 s. 3).

Yleisesti ottaen olen myös sitä mieltä, että normaalissa ojassa voi joskus olla myös vettä, ja pitkää ojastoa tuskin pystyy kaivamaan pohjaprofiiltaan niin tasaiseksi, etteikö ojassa pieniä epätasaisuuksiakin olisi.

Sen enempää rajaojamme osalta kuin siihen kytketyn muunkaan ojastonkaan osalta ei ympäristötarkastaja Mari Vesan ja Tomi Vaaliston sähköpostikeskustelun (11.5.2012) mukaan ole suoritettu vesilain mukaista ojitustoimitusta (liite 19).

Toivon hallinto-oikeuden tarvittaessa arvioivan ja ottavan huomioon ratkaisua tehdessään myös rajaojamme juridisen aseman sekä tarvittaessa huomioimaan päätöksenteossaan muun ojuston kytkevien oikeutuksen kyseiseen rajaojaan, mikäli minuun kohdistetaan rajaojan suhteen joitain lisävelvoitteita.

Tätä toivomusta ei ole kuitenkaan pidettävä miltään osin uutena vireillepanona tai vaateena mutta rajaoja-asian ratkaisemisessa mahdollisesti huomioitavana asiana. En halua käsiteltävänä olevaa prosessia millään tavalla eskaloida.

Yhteenveto

Särkitien katuojan putkitus

Särkitien ojan putkitus on perustunut minun ja Vantaan kaupungin katuosaston väliseen sopimukseen, johon on ryhdytty rakennusvalvontaviranomaisen kehotuksesta. Minulla on ollut oikeus luottaa siihen, että minulle katuosastolta osoitetulla viran/toimenhaltijalla on ollut toimivalta kyseinen sopimus kanssani tehdä.

Vaaliston salaojan purkuputki on joskus ennen minun omistustani ja minusta johtumattomista syistä johdettu tontilleni (Särkitie 2b) ja paikannuksen mukaan se päättyy tai on tukossa tonttini maaperässä usean metrin päässä Vaaliston rajasta. Putken tukkeutuminen maaperälläni lieenee seurausta tontillani jo vuonna 2006 teettämistäni rakennusaikaisista maansiirtotöistä sekä maan painumisesta. Särkitien katuojan putkituksella ja täyttöllä vuonna 2007 ei näin ollen ole ollut mitään tekemistä salaojaputken tukkeutumisen kanssa. Vaalisto ei näin ollen voida, käsitykseni mukaan, pitää katuojan putkitus- ja täyttöasiassa asianosaisena.

Vaaliston vaatimus katuojan saattamisesta alkuperäiseksi on siis perusteeton mutta myös kohtuuton ottaen huomioon asuinalueen turvallisuuskohdat sekä asianosaisten oikeudet.

Salaojan purkuputki

Vaaliston väite siitä, että minä olisin jatkanut hänen salaojansa purkuputkea tontilleni, on totuuden vastainen ja ajatuksenakin jo absurdi. Kuten olen edellä osoittanut, Vaaliston salaojan purkuputki on jo alun perinkin ollut ohjattuna nykyisin minun omistamalle tontille. Tontillani ei ole rasitevelvollisuutta putkelle, enkä ole myöskään tehnyt asiasta mitään erillistä sopimusta.

Rajaoja

Särkitie 2b (Koskimäki) ja 4a (Vaalisto) rajaoja on kaivatettu Vaaliston ja Koskimäen yhteisestä sopimuksesta vuonna 2006. Molemmat ovat aikanaan hyväksyneet myös kaivuun lopputuloksen. Oja on pohjaprofiililtaan alkuperäinen, enkä ole oja täyttänyt, eikä se ole toimieni johdosta täyttynyt.

Kyseisen rajaojan (Särkitie 2b / 4a) alkuperäinen tarkoitus on pintavesien valumisen estäminen Särkitie 2b tontilta Särkitie 4a tontille ja oja täyttää täysin tämän tehtävänsä sekä muutoinkin

tarvittaessa kuivattaa aluetta. Ojassa on vettä vain rankkasateiden tai sulamisvesien aikana lyhyen ajanjakson ajan ja ojan kaadot on todettu viranomaiskatselmuksen perusteella olevan riittävät.

Vaaliston kaivauttamalla Siikatie 2a (Kaupunki) ja Särkitie 4a (Vaalisto) välisellä rajaojalla on Vaaliston toimesta yhdistetty Ahvenkujan suunnasta tuleva ojasto rajaojaamme, ilman vesilain 5 luvun 9 §:n mukaista menettelyä.

Rajaojan piennaralue ulottuu puolellani enimmillään n. 2,5 metrin etäisyydelle rajasta, enkä katso menettäneeni vallintaoikeutta tähän alueeseen, varsinkaan kun piennaralueella tekemilläni toimilla ei ole mitään haittaa ojan toimivuudelle.

Muuta

Valituksessa on sekoitettu ja sotkettu totuuden vastaisilla ja ristiriitaisilla väitteillä asioita siinä määrin, että toivon hallinto-oikeutta harkitsemaan katselmuksen suorittamista kokonaiskuvan hahmottamiseksi ja ajan säästämiseksi, mikäli valitusta ei voida papereiden perusteella todeta aiheettomaksi.

Asiaa on käsitelty jo monessa eri Vantaan kaupungin virastossa/yksikössä ja asia on käsittelyn aikana kokoajan vain laajentunut. Erilaisen materiaalin määrä on kasvanut suhteettomasti asian laatuun nähden. Olisikin kaikkien etu, että asialle saataisiin nopea mutta kuitenkin tosiseikkoihin ja lakiin perustuva päätös. Tässä katselmus saattaisi tarvittaessa säästää aikaa.

Olen valmis pyynnöstänne tarkentamaan omia lausumiani kirjallisesti, suullisesti ja puhelimitse. Lisäksi minulta löytyy useista esittämistäni asioista dokumentteja, mikäli joku, asian ratkaisun kannalta keskeinen seikka, vaatii lisäselvittelyä.

Vantaalla 11.2.2014

Markku Koskimäki

Särkitie 2 b:n omistaja